

[Bundvad.]

kommer tilbage til de offentlige kasser igen, så den reelle merudgift eller reelle forbedring for pensionisterne bliver på ca. 200 mill. kr.

Ser vi på de enkelte satser, betyder vort forslag, at de i § 1, stk. 1, nævnte ægtepar, der skulle have 28 kr. pr. måned, efter vort forslag skal have 84 kr., og enlige, der efter regeringens forslag skal have 19 kr., efter vort forslag skal have 57 kr., samt at de tilsvarende tal i den pågældende paragraf forhøjes tilsvarende. Med hensyn til pensions-tillægget har regeringen foreslået 3 kr., og her mener vi det skal være 8 kr. Når vi ikke her ganger 3 kr. op til 9 kr., så er det for at nå et med 12 deleligt tal, som man må efter udbetalingstabellerne. Med hensyn til lommepengene på pleje- og alderdomshjem, hvor regeringen har foreslået en forhøjelse på 3 kr. pr. måned, mener vi, det skal være 9 kr. pr. måned, og for dem, der er under 60 år, der skulle have 1 kr. efter ministerens forslag, foreslår vi 3 kr.

Jeg vil gerne anbefale disse ændringsfor-slag, idet jeg igen vil understrege, at det er ubegribeligt for os, at pensionisterne, der er lavtlønsgrupper, kan vi godt kalde dem, i samfundet, fordi de er de sidste, der kommer og skal have reguleret deres indtægt, absolut skal sættes i bunden af skalaen. Vi finder det urimeligt og må anbefale, at vi følger lavtlønsudviklingen.

Clara Munck: Mit partis ordfører i denne sag, hr. Asger Jensen, er desværre forhindret i at bestige talerstolen i dag, men jeg skal på hans vegne bekræfte, hvad han sagde ved førstebehandlingen af dette lovforslag, at han har den konservative folketingsgruppe med i sin anbefaling af det oprindelige lovforslag, der efter vor mening er udarbejdet på saglig og rimelig vis.

Det fremgår af betænkningen, at vi har behandlet forslaget grundigt i det sociale udvalg, og jeg indstiller som sagt, at vi følger flertallet, der kun har ét ændringsfor-slag, stillet af socialministeren og tiltrådt af regeringspartiernes repræsentanter, et for-slag, der kun er en sproglig ændring til tydeliggørelse af forholdene.

Af det, jeg allerede har sagt, fremgår det, at vi ikke kan anbefale at følge mindretallet, men jeg må også sige, at jeg er temmelig

forbavset over det forslag, hr. Bundvad i dag gør sig til talsmand for. Vi erindrer jo alle sammen, fra dengang hr. Bundvad var socialminister, hvorledes han også fra denne talerstol måtte understrege over for pensionistgrupperne, at man skulle give rimelig og rigelig dækning, at man skulle tilgodese de krav, de havde på at være med i velstands-udviklingen, men at man også måtte tage hensyn til andre befolkningsgrupper. Det er, ligesom hr. Bundvad helt har glemt det sidste.

Når hr. Bundvad står her og siger, at de, der er kommet sidst, efter regeringens opfat-telse åbenbart næsten ikke skal have noget, så må jeg dog sige, at regeringsforslaget går ud på i det første år at bevilge godt og vel 300 mill. kr. mere til pensionisterne. Den aftale, regeringen har truffet med de under staten ansatte, beløber sig til knap 300 mill. kr. Det materiale, vi har fået fra arbejdsgiverne, hvor man altså er gået ud over den ramme, regeringen havde fundet rimelig i lønforhandlingerne, understreger, at man regner med over to år at have merudgifter på 600-700 mill. kr. Jeg kan ikke se det anderledes, end at hr. Bundvad her på sin gruppe vegne stiller forslag om, at vi allerede nu bevilger 600 mill. kr. til pensionistgruppen. Det mener jeg altså ikke kan være rimeligt, sådan som udviklingen har været.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at socialdemokratiet gerne vil være med i et forslag for pensionister. Vi har jo oplevet den kommunistpropaganda, fru Hanne Reintoft dyrker her fra talerstolen. Vi har siden denne første behandling af lovforslaget her haft to kommunistforslag, der jo har stillet sig meget åbent over for pensionistkrav, men jeg havde altså ikke troet, at hr. Bundvad ville lade sagligheden fare i den grad, som mindretalsforslaget er udtryk for.

Man anfører direkte i mindretalsudtalelsen, at pensionisterne, når man sammenligner dem med lavestlønnede, har et efterslæb. Hr. Bundvad ved, at vi i det sociale udvalg har fået materiale, der oven i købet viser, at i forhold til lønudviklingen de to sidste år er pensionisterne forud. Det var, før man indgik de nye overenskomster, men stigningen fra 1969 til 1970 på 6 pct. er mere, end man fandt blandt de lavtlønnede ude på arbejdsmarkedet.

Jeg kan som sagt ikke gå ind for mindre-